DEMİR-ÇELİK İŞÇİLERİ BÜLTENİ

Aralık 2008 - İşçi Bülteni Özel Sayı 383

SATILDIK!

Taşeron işçilerden mektup var...

Taşeron çalışma kaldırılsın, herkese kadro hakkı tanınsın!

Demir-çelik işçileri kardeşler!

Son yıllarda taşeronlaştırma oldukça artmıştır. Neredeyse fabrikaların hepsinde uygulanan taşeron usulü çalışma, asalak patronlar için muazzam bir kâr kapısıdır. Biz demir-çelik işçileri için taşeronlaştırma her türden sosyal haktan mahrumiyet, iş güvencesiz çalışma ve sendikasızlık demektir. Demir-çelik patronları son yıllarda elde ettikleri büyüme rakamlarını taşeronlaştırmanın bu kadar yaygın olmasına borçludurlar.

Temizlik, bakım onarım veya mühendislik şirketi gibi görülen taşeron şirketlerde çalışan işçilere 11 ayını doldurmadan girdi-çıktı yapılarak işçilerin kıdem tazminatı hakkı gaspedilir. Ya da süreli sözleşmeyle işe alınan taşeron işçilerin işten çıkarılması tamamen patronların elindedir. Çalıştıkları süre boyunca kadrolu olma hayali ile kandırılan taşeron işçileri birçok haktan mahrum bırakılmalarına rağmen ses çıkaramamaktadırlar.

Demir-çelik işçileri kardeşler!

Taşeron çalışma sadece taşeron işçilerin sorunu değildir. Bu tüm demir-çelik işçilerinin ortak sorunudur. Öncelikle bugün kadrolu çalışanların yarın taşeron işçisi durumuna düşebileceği unutulmamalıdır. Daha da önemlisi taşeron çalışmanın varlığı kadrolu işçilerin de ücretlerinin düşmesinin ya da bir takım haklarının gaspedilmesinin nedeni olabilmektedir. Patronlar biz taşeron işçileri kadrolulara baskı yapmak için kullanmaktadır.

Taşeron çalışmanın en önemli yanı demir-çelik işçilerini parçalayarak örgütlenmesinin önünde engel olmasıdır. Aynı iş yerinde çalışan yüzlerce işçinin ayrı ayrı iş yerinde çalışıyormuş gibi görünmesinin yarattığı yasal engellemeler bir yana, taşeronlaştırma örgütlenme süreçlerinde de dağınıklığa yol açmaktadır. Patronların taşeron çalışmayı tercih etmelerinin en önemli sebebi de budur.

Kardeşler;

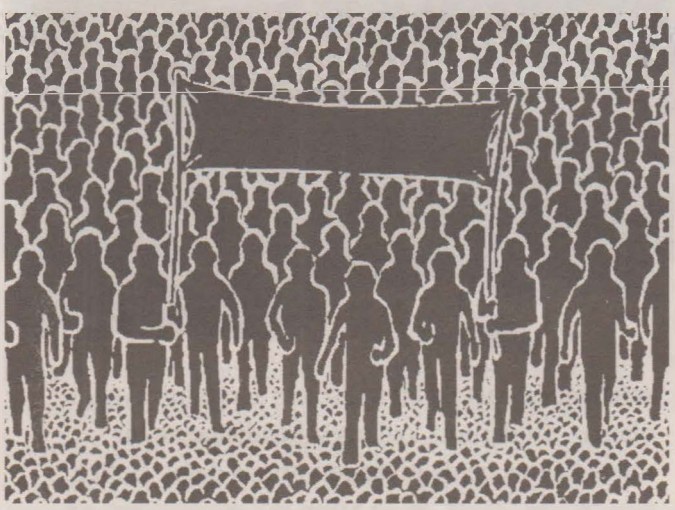
Bir TİS süreci daha geride kaldı. Ne yazık ki sendikalar çok kötü bir sözleşmeye imza attılar. Taşeron işçilerin sorunları ise sözleşme masasına dahi getirilmedi. Oysaki TIS süreci sorunun çözümü için önemli bir olanaktı. Eğer örgütlü davranabilseydik sendikanın başındaki ağa babalarını taşeronluk sorununu gündeme getirmeye mecbur bırakabilirdik. Şimdi ise bir sonraki sözleşmeyi beklemeye tahammülümüz yok. Geçte olsa örgütlenmek için ilk adımları attık. Hukuksal, fiili ve sendikal bir mücadele yürütmek için biraraya gelmeye başladık. Kadro ve işgüvencesi için, sendikalarda örgütlenebilmek için, hukuksuzluğa ve taşeronluk uygulamalarına son vermek için bütün işçi arkadaşlarımızı çalışmalara destek vermeye çağırıyoruz.

Taşeron çalışma kaldırılsın!
Herkese kadro hakkı tanınsın!
Yaşasın demir-çelik işçilerinin birliği!
Yaşasın tüm işçilerin birliği!

Bakırçay Havzası'ndan taşeron işçiler

Taşeron işçisiyle sorunları üzerine konuştuk...

"Bir adım atılmıştır, herkes bu adımı büyütmelidir!"

Demir-Çelik İşçileri Bülteni: *Bakırçay Havzası'nda taşeron işçiler bir süredir bir araya geliyorlar ve sorunlarını tartışarak çözümler arıyorlar. Bu toplantılar hakkında bilgi verir misiniz?*

Taşeron işçisi: Toplantılar Demir-Çelik İşçileri Bülteni'nin ilk çalışmaları ile aynı zamanda başladı diyebiliriz. Taşeron sorununun yaygınlığı ve bizlerin kendine özgü sorunlarından kaynaklı ayrı bir çalışma olarak yürüyor. Şu ana kadar birine ÇHD'den bir avukatın katıldığı üç toplantı gerçekleştirdik. Bu saatten sonra toplantılar genişletilerek sürecek. Diğer yandan daha etkin bir mücadele için gerekli adımlar atılacak.

DÇİB: *Bu toplantılardan nasıl bir mücadele hattı çıktı?*

Taşeron işçisi: Mücadelemizin iki boyutu olduğu tespit edildi. Birincisi fiili boyutu, ikincisi hukuki boyutu. Sorunların ancak hak alıcı kararlı bir fiili mücadele ile çözüleceği konusunda mutabık olundu. Kadrolu ve taşeron işçilerin mücadelesinin ortak bir zeminde birleştirilmesi gerektiği üzerinde duruldu. Böyle bir mücadeleye eşlik eden etkin bir hukuksal mücadelenin araçları neler olabilir diye hala tartışılmakta.

DÇİB: *Bundan sonra neler yapılması düşünülüyor?*

Taşeron işçisi: Önce geniş bir aydınlatma çalışması yürüteceğiz. Taşeron işçilere haklarını anlatacağız. Etkinlikler düzenleyeceğiz .Yeterince geniş bir kesimi harekete geçirebileceğimize karar verdiğimizde ise daha sonuç alıcı eylemlere yöneleceğiz.

DÇİP: *Mesela bir işçi taşeronda çalışıyorsa ve bunun yasal olmadığını düşünüyorsa ne yapabilir?*

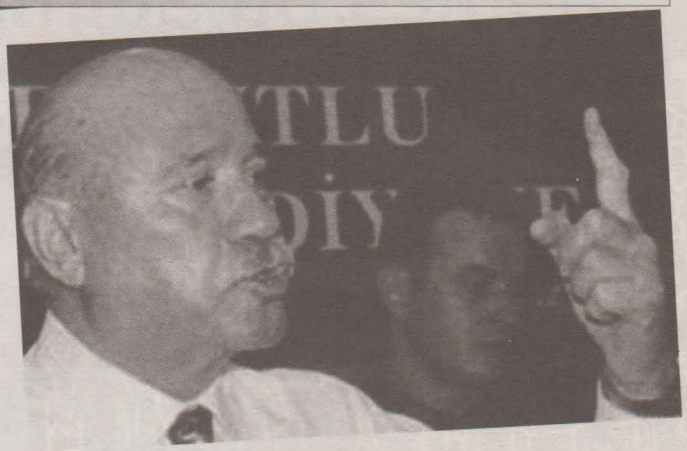
Taşeron işçisi: Mesela yasada taşeron işçilerin kadrolu işçilerle aynı işi yapamayacağı açık bir şekilde belirtilmiştir. Böyle olduğu koşulda taşeron işçilerin kadrolu sayılacağı ve tüm haklarını talep edebileceği belirtilmiştir.

Ayrıca yasal olmayan bir başka uygulamada taşeron şirketlerin işletmelerde anlaştıkları işler üzerine yaşanmaktadır. Örneğin bir işletmede asıl şirket ana işi taşeron şirkete veremez yalnızca teknik ya da yardımcı işler verilebilir. Aksi halde sözkonusu taşeronluk sözleşmesi hileli sayılır. Ve aynı şekilde taşeron işçiler kadrolu sayılır. Bakırçay'da çalışan taşeron işçilerin dörtte üçünün bu kapsama girdiğini söyleyebilirim.

Taşeron işçiler böylesi bir tablo karşısında "ne zaman kadro verir acaba" diye patronun ağzına bakacağına mücadele etmelidirler. Mesela bu gibi durumlarda toplu davalar açılabilir. Çalışma Müdürlüğü'ne toplu ihbarlar yapılabilir. Sendikada örgütlenip toplu sözleşme yolu ile haklar alınabilir. Üretimde tuttuğumuz yerle hak alıcı eylemlere girilebilir. Önemli olan taşeron işçilerin bir araya gelmesidir. Bir adım atılmıştır, herkes bu adımı büyütmelidir.

Biz fakiriz ama "başkan"ımız zengin...

Sendikalarımıza sahip çıkalım!

Biz işçiler kıt kanaat geçiniyoruz ama üzülmeye gerek yok, en azından "başkan"ımız çok zengin! Değişik basın yayın organlarında çıkan haberlere göre işte "başkan"ımızın mal varlığı:

* Kıbrıs-Girne Çatalköy'de 15 dönüm arazi üzerinde 2 villa
* Kıbrıs-Girne Karaoğlu Mahallesi'nde daire
* Kıbrıs Ozanköy'de 15 dönüm arazi
* Yukarı Girne'de 1 daire
* Küçükkaymaklı'da 1 daire
* Kızılbaş Organize Sanayi'de tekstil fabrikası
* Kıbrıs'ın en lüks semtinde 15 daire
* Tarla, arsa, bahçeli bir ev ve değerli ağaçlar

Anlaşılacağı üzere Mustafa Özbek'in Kıbrıs'taki mallarının haddi hesabı yok.

Yurt içindeki malları:

* Kırıkkale-Samsun yolunda HABAŞ Gaz Dolum Tesisleri
* Ankara Çankaya'da 2 apartınan
* Kuşadası'nda villa
* Ankara'da 12 dönümlük arazi üzerinde havuzlu villa
* Ankara Çubuk yolunda Metal Kooperatifi'nde bulunan dubleks villa
* Ankara Keçiören'de 2 daire
* Ankara Bahçelievler'de 2 daire
* Ankara Bilkent'te villa
* Ankara ODTÜ Kooperatifi'nde hisse
* Ankara Gazi Üniversitesi Kooperatifi'nde dubleks villa
* Bursa'da ultra lüks bir daire

1971 yılında sendikaya üye olup 4 yılda başkan olmayı başaran Mustafa Özbek, bu kadar birikimi nasıl yapmış acaba? Bunlara ek olarak 2 adet 5 yıldızlı oteli ve bir televizyon kanalı olan Mustafa Özbek'in bunları sıradan bir işçi maaşı ile yapması olanaksız. Oldukça yüksek olmasına rağmen sendikacı maaşı da bu muazzam servetin kaynağı olamaz. Bildiğimiz kadarıyla kendisine ne bir miras kalmış ne de piyango vurmuş değil. Belli ki tüm bunlar Özbek'in 35 yıllık işçi soygununun ve ihanetinin birikimleridir.

270 bin civarında üyesi bulunan Türk Metal Sendikası, her işçinin bir günlük yevmiyesini, sendika üyelik aidatı olarak alıyor. Yani 1000 YTL ücret alan bir işçiden 33 YTL sendikaya gidiyor. Mustafa Özbek'in yönettiği aylık gelir yaklaşık 10 milyon YTL tutarında. Belli ki Özbek'in bu kişisel servetinin kaynağı yönettiği bu sendika fonudur. Yani bizim alınterimizdir, emeğimizdir. Böyle bir başkanı olan sendikanın yüzde 8 ücret zammını (esasta ortalama yüzde 4 artı 19 kuruş) bize bayram hediyesi görmesi normaldir. Bize düşen ise tüm gücümüzle bu sendikal ihanet çarkını kırıp parçalamak için mücadele etmektir.

Çünkü sendikalar, ağaların değil işçilerindir. Yeter ki biz sendikalarımıza sahip çıkmasını bilelim. Yeter ki sendika ağalarından hesap sormasını, hainleri kapı dışına atmasını, sendikal bir işleyiş için sendikalarımızı denetlemeyi bilelim!

Tüm sendikal harcamalara işçi denetimi!

Sendikacıların maaşları ortalama bir işçinin ücretini aşmasın!

KRİZİN FATURASI PATRONLARA!

Demir-çelik patronları küresel finansal krizi bahane ederek esnek üretim, düşük ücret dayatıyorlar. Daha kriz patlamadan önce yüksek kârlılıklarıyla övünen demir-çelik patronları bugün ortaya çıkan krizin faturasını biz işçilere çıkarıyor. Bakırçay Havzası'ndaki her fabrikada krizin etkisi az ya da çok hissediliyor.

Er-Ege Metal: Neredeyse bir aydır üretim tamamen durmuş durumda. İşçiler önümüzdeki senenin yıllık izinlerine gönderiliyor.

Özkan Demir-Çelik: Daha 2-3 ay öncesine kadar 12'şer saat çalışan fabrikada mesailer kaldırılmış durumda. 50 arkadaşımızın işine son verildi. Daha da işçi çıkartılacağı söylentiler arasında. Üretim yoğun diye yeni bir haddane yapılmıştı şimdi işçi çıkarıyorlar. İşçi sayısının 200-250'ye ineceği söylenmekte.

Dört Yıldız: Bir süredir üretim yapmayan fabrika ara ara çalışır durumda. Bazı işçilere isteğe bağlı çıkışlar verildi, üretimin ne kadar süreceğinin belirsiz olduğu söylentileri var.

İzmir Demir-Çelik: Bazı bölümlerde zorunlu yıllık izinler kullanılmaya başlandı. Mesailer kaldırıldı. Çelikhanede önceleri iki ocak çalışırken şimdi bir ocak çalışmakta.

Ege-Çelik: Mesailer kaldırıldı. Yıllık izinler başladı. Çıkış ve ücretsiz izin söylentileri var. Bazı bölümlerden 3'er 4'er işçi çıkarılmakta.

Habaş: Mesailer azaldı, işçi çıkarılacağı dedikodusu yaygın. Ama patron "biz krizden etkilenmeyiz" şeklinde açıklamalar yapıyor.

Kocaer: Yakın zamanda yeni bir haddehane yapılmıştı. Ama son kriz gerekçesiyle çoğu yeni haddehaneden olmak üzere 100 kişi işten çıkarıldı.

Çebitaş: Öz Çelik-İş'te örgütlü bir fabrika. Krizden önce de siparişin durumuna göre işi durduran fabrika kriz nedeniyle 1 Aralık itibari ile yaklaşık 500 işçiden yarısını kıdem tazminatlarını ödeyerek işten çıkardı. Geriye kalanlara ise 3 ay üretimin olmayacağı söylendi. Bu süre içerisinde sadece her ay için 15'er günlük ödeneceği, 15'er günde ücretsiz izinler verileceği açıklandı.

AKP ekomomik büyüme balonuyla oy toplama çabaları içerisindeyken yoksullukla boğuşan bizlere büyümenin sonuçlarının hemen yansımayacağını, ileriki süreçlerde bunun mümkün olduğunu vaazetmişti. İşte bugün büyümenin sonuçlarının nasıl yansıdığını, patronların bizlerle "iftahar ettiği"ni söylediği fedakarlıklarımızın karşılığını görmüş oluyoruz. 2001 Şubat krizinin acı fatruasını işsizlikle, düşük ücretle ve fazla mesailerle ödeyen bizler bugün daha büyük faturalarla karşı karşıyayız.

Biz demir-çelik işçileri olarak krizin faturasını ödemeyi kabul etmiyoruz! Fedakarlık masallarını bu sefer yutamayacağız. Büyüme dönemlerinde palazlananlar kriz dönemlerinde bunun faturasını ödemelidir. Her türlü ücretsiz izine, ödenmeyen mesailere ve işten çıkarma saldırısına karşı mücadele etmek biz demir-çelik işçileri için acil önemde meseledir.

Türk Metal ve benzeri sendikaların patronlarla elele vererek bizlere ihanet ettiğini bir kez daha yaşayarak görüyoruz. Demir-çelik işçileri olarak ancak tabana dayalı ve fabrika fabrika, bölüm bölüm oluşturacağımız örgütlülüğümüz sayesinde bu boyunduruktan kurtulabiliriz.

Türk Metal yeni bir ihanete daha imza attı...

Bir kez daha

4 aydan bu yana devam eden metal sektöründeki toplu iş görüşmeleri yapılan sözleşme ile sona erdi. Türk Metal Sendikası ücretlere %4 ve artı 19 kuruşluk artış karşılığında sözleşmeyi imzaladı. Birleşik Metal'in de aynı sözleşmeye bugünlerde imza atması bekleniyor. Türk Metal Sendikası Başkanı Mustafa Özbek sözleşmeyi kastederek bize "bayram hediyesi" vereceğini söylemişti. İşte bayram hediyemiz ortalama yüzde 4, artı 19 kuruş zam! Kendi deyimleri ile ortalama yüzde 8. Uzun uzadıya bu sözleşme ile ilgili maddeleri anlatmaya gerek yok! Sonuç tek kelime ile ifade edilebilir. **Bu sözleşme bir satış sözleşmesidir!**

Şimdi Türk Metal ağaları istedikleri kadar "Ortalama %8 zam", "düşük ücretlerde %10", "enflasyonun iki katı oranında zam", "Esnek üretime geçit vermedik" vb. söylemlerle imzalanan satış sözleşmesini işçilere hoş göstermeye çalışsınlar bu gerçeğin üstünü örtemezler.

Bu sözleşme bir satış sözleşmesidir! Çünkü, ülke büyük bir ekonomik krizle çalkalanırken, hükümet ve sermaye bu krizin faturasını emekçilere ödetmek için hazırlık yaparken, temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamların ardı arkası kesilmezken, bizlerin alım gücü her gün düşerken, enflasyon oranı resmi devlet rakamlarında dahi iki haneli rakamlara ulaşmışken, bizlerin ücretlerine reva görülen artış, (hadi Türk Metal'in rakamı ile söyleyelim) ortalama yüzde 8'dir. "Kriz geliyor eyvah eskisi gibi kâr edemeyeceğiz" diye ağlaşan metal patronlarının sesini duyan sendikamız, yüzbinlerce üyesinin "Bu ücretle nasıl geçineceğim?", "çocuğumu okula nasıl göndereceğim?". "Temel ihtiyaçlarımı nasıl karşılayacağım?" çığlığını duymamıştır.

Bu sözleşme bir satış sözleşmesidir! Çünkü, "esnek üretime geçit vermedik" söylemi koca bir yalandır. MESS her sözleşme döneminde olduğu gibi esnek üretim maddelerini bu sözleşmeye sürecinde de masaya getirmiş sonra da çekmiştir. "Mücadele ettik bunu engelledik" diyen sendika yöneticileri tüm bu süreç boyunca ne yapmışlardır? Bırakın bir şey yapmayı, daha işin başında Genel Başkan Mustafa Özbek, "Biz vatansever insanlarız, gerekirse esnek çalışmaya da evet deriz" diyerek MESS'in iş hukukuna bile aykırı olan önerilerine kapı aralamıştır.

Tabanda oluşan tepki ve sektörde örgütlü olan diğer sendika Birleşik Metal'in bu konudaki kararlı duruşu ile MESS bu teklifini yine geri çekmiştir. Türk Metal ve MESS el ele biz işçilere düşük ücreti kabul ettirmek için kullanmaya çalışmaktadır. Herşeye rağmen bu sonuç bir kazanım sayılabilir mi? Hayır sayılamaz! Çünkü Türk Metal'in örgütlü

a SATILDIK!

olduğu fabrikalarda esnek üretim zaten uygulanmaktadır. Hafta sonu tatili çoktandır ortadan kalkmış durumdadır. Keyfi denkleştirme uygulamaları, ücretsiz izinler, deneme sürecinin istismar edilmesi birçok fabrikanın olağan uygulaması haline gelmiştir. "Şimdi esnek üretim maddelerini engelledik" diye koltuğunda kakıla kakıla konuşanlar kendi dergilerinde esnekliği öven yazılarının yer aldığını ne çabuk unutmuşlardır?!

Bu sözleşme satış sözleşmesidir! Çünkü, kriz var bahanesiyle her gün işten çıkarmalar yaşanırken, böylece patronların aşırı kâr hırsından kaynaklanan krizin faturası bize ödettirilmeye çalışılırken işçinin iş güvencesi sözleşme masasına dahi gelmemiş, getirilmemiştir. Hatta "İşverenler de krizden kaynaklı mağdur" söylemleri ile onların işçi çıkarmalarına anlayışlı bir yaklaşım geliştirilmiştir. Toplu sözleşme sürecinde yaşanan işçi çıkarmalara ve ücretsiz izinlere karşı tepkisiz kalınarak patronlar cesaretlendirilmiştir. Toplu sözleşme masasındayken dahi işten çıkarmalara tepki gösteremeyen, tutum alamayan bir sendikanın ne hükmü vardır? Şimdi sözleşme elimizdedir işten çıkarma tehlikesi ise kapıdadır!

Bu sözleşme satış sözleşmesidir! Çünkü, işçi kardeşlerimiz iş kazalarında alınmayan güvenlik önlemleri yüzünden can verirken ya da sakat kalırken, çalışma koşulları her geçen gün daha ağır ve kuralsız bir hale getirilirken, taşeron uygulaması almış başını gitmişken, sanki bu sorunların hiçbiri bizim çalıştığımız fabrikalarda yaşanmıyormuş gibi, sözleşme masasına dahi getirilmemiştir.

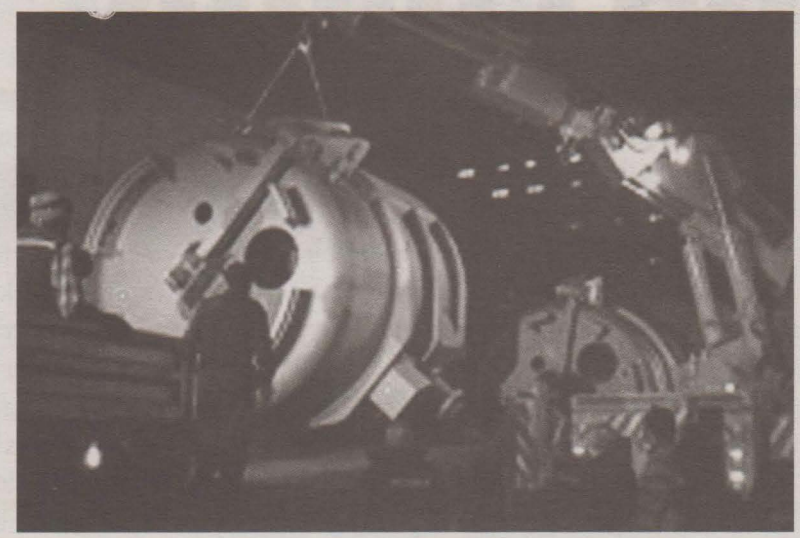
Bu sözleşme satış sözleşmesidir! Çünkü, bizim adımıza imzalanmıştır ama ne imzalanırken ne de öncesinde kimse bize fikrimizi sormamıştır. Bırakınız teklif hazırlanırken işçilerin görüşlerini almayı, süren görüşmelerin bilgisi dahi işçilere verilmemiştir. Kendilerine "sözleşme nasıl gidiyor?" diye sorulan temsilciler dahi "valla biz de bilmiyoruz!" şeklinde yanıtlar vermişlerdir. Yine tabandan gelen basınç ve kamuoyundan yükselen tepkilerden kaynaklı il il dolaşıp zevahiri kurtarma toplantıları yapan Türk Metal Başkanı Özbek, bu toplantılarda büyüyen ve gelişen Avrasya'dan, Türk dünyasının genişliğinden, Rusya'nın artan öneminden söz edip durmuş ama "arkadaşlar biz böyle bir sözleşmeyi imzalayacağız, siz ne diyorsunuz, buyurun fikirlerinizi söyleyin" dememiştir. Bu sözleşme bizim onayımız olmadan imzalanmıştır.

Oysa tüm dünyayı saran ekonomik bir kriz yaşanmaktadır. Bu krizin faturasının kendisine çıkmasına isyan eden binlerce işçi, emekçi, kadın, genç dünyanın değişik ülkelerinde tepkisini eylemlerle ortaya koymaktadır. Böyle bir atmosferde eğer mücadele edilip, dik durulsa idi değil hak gasplarını engellemek, yeni haklar elde etmek mümkün olurdu. Ama ne yazık ki olmadı, olamadı. Bir kez daha görüldü ki Türk Metal'i ya da Türk Metal'in başına 35 yıldır çöreklenmiş çeteyi söküp atmadan, patronlara ve sendikal bürokrasiye kaşı tabandan bir mücadele örgütlemeden haklarımızı savunup geliştirmek mümkün değildir.

Satıldık! Çünkü örgütsüzüz. Hesap sorma bilincimiz zayıf. Birileri bizim ve çocuklarımızın geleceğini belirliyor ama biz tepkisiziz. Bu sözleşmenin son defa habersizce satıldığımız sözleşme olması için tabanda örgütlülüğümüzü sağlamalıyız. Bu sözleşme son kötü sözleşmemiz olmalıdır! Çünkü istersek başarabiliriz. Yeter ki bir araya gelelim, yeter ki sorunlarımıza, sözleşmelerimize ve geleceğimize sahip çıkma bilinciyle hareket edelim.

Fabrikalardan... Fabrikalardan... Fabrikalardan... Fabrikalardan...

Bir Ege Çelik işçisi anlatıyor:

Bizim burada 500-600 işçi çalışıyor. Üretim eskisi kadar olmasa da yine de devam ediyor. 2. haddehane yaklaşık iki aydır krizden dolayı duruyor. Taşeron işçiliği burada da var ve yaklaşık 5 taşeron şirketten işçi çıkarıldı. Hiç kimse mesaiye bırakılmıyor. TİS'lerle ilgili yapılan bir şey yok. Sendika güvenilecek bir sendika değil, temsilcileri bile göremiyoruz. Daha iyi şartlarda çalışmamız için buradaki tüm demir-çelik işçilerinin birleşmesi gerekiyor. Her işçi birbiriyle anlaşabilmeli, biz kendi içimizde bölünürsek daha çok kaybetmeye devam ederiz. Bülten bizim için büyük bir avantajdır. Bültenin bizi birbirimize bağlayacağını umuyorum.

Bir İzmir Demir Çelik işçisi anlatıyor:

Özellikle çalıştığım bölümde kriz pek hissedilmiyor. Yıllık izne çıkarılanlar var. Mesailer durmuş durumda. Diğer bölümlerle irtibatımız olmadığı için kriz nasıl yaşanıyor bilmiyorum. Ancak daha önce çelikhanede iki ocak çalışırken şu anda bir ocak çalışıyor. Sözleşmeyi de beklemeye devam ediyoruz ama beklemekle bir şey çözülecek gibi görünmüyor. Çünkü bu konuda ne söz, ne de karar verme hakkımız var. Fabrikada bizleri toplayıp durum şudur, şartlarımız şunlardır diye tek bir kelime etmiş değiller. Her konuda söz hakkımız olsun istiyoruz. Ancak böyle bir şeyler kazanabiliriz.

Son olarak İDÇ'de iş kazalarıyla ilgili bir durum var. İş kazası geçirenlere baret takmayanlara emniyet birimleri sarı kart gösterip imza attıracaklarmış. Aldığımız sarı kartlar çoğaldıkça belli yaptırımları olacakmış. 1 Ocak'tan itibaren böyle bir uygulamayı gerçekleştirerek iş kazalarını önleyeceklermiş sözde. Yani yine suçlu biz olacağız! Herşeyde olduğu gibi cezasını yine biz çekeceğiz. Bu yüzden söz ve karar hakkımızın olması çok önemli.

Son olarak sendika sözleşmeler konusunda 21 Kasım'da Genişletilmiş Temsilciler Kurulu toplantısı yaptı. Bunun için geldiler dolaştılar, bizim buradan çok az kişi katıldı. Ben de dahil olmak üzere birçok arkadaşımız sendikaya olan güvensizliğinden dolayı gitmedik. Bu iş, salonlarda kürsüden atıp tutmayla çözülmüyor.

Er-Ege Metal'de çalışan bir işçi anlatıyor:

Çalışmakta olduğum Er-Ege Türk Metal'in örgütlü olduğu bir fabrika. Krizle karşı karşıya olduğumuz için yaşadığımız sıkıntılar çok fazla. Öncelikle bunlardan bahsetmek istiyorum.

Er-Ege'de bir aydan fazla bir zamandır üretim durmuş durumda. Ama yine de bu zaman içerisinde bizleri çağırıp 3-5 gün çalıştırıyorlar sonra üretim yeniden duruyor. Satış olmadığı için üretimde durdu yani. Bu arada hepimizi yıllık izinlere çıkardılar. Yıllık izinleri olmayanlar ya da dolanlar gelecek yılın iznini kullanıyorlar. Bu yaptıklarının yasal olup olmadığını dahi bilmiyoruz.

Duyduğumuz kadarıyla ücretsiz izinler, işten çıkarmalar olacakmış ama sendika buna karşı çıkmış, yıllık izinler kullandırılıyormuş diye söylentiler var.

Yani her an ücretsiz izne çıkarılacağımız ya da işten çıkarılacağımız haberiyle karşı karşıyayız. Bunun tedirginliğini yaşıyoruz. Bizleri telefonla arayıp şu gün işbaşı yapın diyorlar. Gidiyoruz 2-3 gün çalışıp gene izne gönderiliyoruz. Son bir aydır doğru dürüst işe gitmediğimiz için ne olacağını bilmiyoruz. Her konuda yanımızda olması, bize öncülük etmesi gereken sendikamız, temsilcilerimiz ortada gözükmüyor.

Er-Ege'yi mafyacı Erol Evcil işletirken de bu tür sorunlar yaşıyorduk. O zaman çalışıyor para alamıyorduk. Sonra devlet borcundan ve bir takım karanlık işlerden dolayı buraya el koydu. Bir dönem rahat ettik ama şimdi de kriz çıktı. Devler Er-Ege'yi işletemez halde, tekrar Evcile devrettiği ya da devredeceği yönünde söylentiler var.

Biz işçiler arasında örgütlü bir güç olmadığı için bir şey yapamıyoruz. Bir şeyler yapmak için sendikaya güvenmek gerekecek. Ama sendika bize güven vermiyor. Onların rahatı yerinde nasıl olsa... Ama bizdeki bu sessizliğin çok fazla gideceğini sanmıyorum. Bıçak kemiğe dayanmış durumda. Bu günkü sessizlik yarın çok şeyi değiştirebilir. Bülten'in bu sessizliği bozan ve işçileri birleştirici bir güç olacağını düşünüyorum.

Habaş'ta çalışan bir işçi anlatıyor:

Habaş'ta çalışan biri olarak bazı sıkıntılardan bahsetmek istiyorum.

Haddehanelerde öncelikli olarak gördüğüm risklerden biri Finish grubundaki kapakların açık bırakılması. Bu sayede hızlı giden malzemenin (demir çubukların) yoldan çıkarak dışarıya, o bölgede çalışan arkadaşlarımıza fırlama ihtimali var. Bu tehlikeli durumun bir an önce düzeltilmesi gerekiyor. Finish grubundaki kapakların açık bırakılmasının nedeni de yoldan çıkan malzemelerin içeride birikme yapmadan dışarı çıkması ve bir an önce tekrar üretime geçilmesidir. Şeflere, müdürlere göre yoldan çıkan malzemenin içeride kalıp zaman kaybı yaratması yerine birinin sakatlanması ya da canından olması tercih ediliyor. Patronlar "ne de olsa ali gider veli gelir" düşüncesinde.

Fabrikadaki bir diğer sorun ise haddehane 2'nin sonundaki sevkiyat bölümünde yapılan hurda malzemelerin kesimidir. Bu kesim sonucu haddehane 1,2 ve 3'te nefes almak bile zorlaşıyor. İşyeri yetkilileri ise (teknik, emniyet, sendika temsilcileri vb.) bize sadece maskeleri önermekle yetinebiliyorlar. Her gün zehir soluduğumuz fabrikada çözüm olarak maske var yani. Onu da bir gün bile kullanamıyoruz.

Hurda kesim işinin daha sağlıklı ortamlarda olması gerekiyor. Normal çalışma günlerinde zaten zehirleniyoruz bir de hurda kesimi oldu mu tabutumuza bir çivi daha çakıyorlar. Bunlar Habaş'ta yaşanan onlarca sorundan birkaçı. Bunlar bile biz işçilere hiç değer verilmediğini göstermeye yetiyor. Bizim sırtımızdan büyüyen fabrika patronları, bize kölece çalışma koşulları dayatıyor. Bu olumsuz koşulları engellemekte hep beraber hareket etmekten geçiyor.

Salon toplantılarında "kükreyen" Mustafa Özbek, TİS masasında miyavladı...

Bize aslan patronlara kedi!

Ağustos ayından bu yana devam eden 2008-2010 metal grup toplu iş sözleşmesi bir kez daha ihanet ve satışla sonuçlandı. Bu satış sözleşmesinde en büyük pay Türk Metal Sendikası'nın patronu olan Musatafa Özbek'e ve onun çetesine aittir. Bizim bu sözleşme döneminde de satılacağımız daha en başından belliydi. Yıllardır MESS patronlarına hizmet etmeyi kendine görev bilmiş Türk Metal çetesinin bu toplu sözleşmedeki tutumu da yine danışıklı dövüşten başka bir şey değildi.

İzmir'de dahil olmak üzere örgütlü bulunduğu illerde yapılan genişletilmiş temsilciler meclisi toplantılarında masabaşında bol keseden atan, "şalterimizi attırmayın elektiriksiz kalırsınız" diyerek MESS'i "ümüğünü sıkmakla" tehdit eden Özbek, bir kez daha ümüğümüzü işverenlere sıktırmış oldu.

Kısacası olan yine bize oldu ve ümüğü sıkılan da, bu gidişle elektiriksiz kalacakta biz olduk. Yaptığı toplantılarda aslan kesilen Özbek, görünen o ki MESS temsilcisi Kutadgobilik karşısında gene miyavlayan kediye döndü.

Özbek, bu sözleşme sürecinde de bol keseden attı. İşi grev kararına kadar getirdi. Ama iş bunu uygulamaya gelince kriz bahanesi ile çarketti. Bize bayram hediyesi olarak satış sözleşmesini reva gördü.

Sözleşme yapıldı ama biz sadece ücretlerimize yapılan zamlardan haberdarız. Ortalama % 4 ve artı 19 kuruşluk bir artışla sözleşme imzalandı. Sözleşmede başka hangi maddelere imza atıldı, esnek çalışma, ikramiyeler, fazla mesai ücretleri, sosyal haklarda ne gibi değişiklikler oldu? Bunların hiçbirini bilmiyoruz.

Aslında Özbek'e kızmamak lazım. Zira o işini iyi yaptı! Satış sözleşmesini imzaladı, saltanatını sürdürüyor. İşini iyi yapmayan bir kesim varsa o da biziz. Biz işçileriz! İşimizi biz iyi yapamadık. Gözümüzün içine baka baka yalanlar söylemesine izin verdik. Ama bu devran hep böyle gitmeyecek!

Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Özbek ve onun hizmetkarları, şunu çok iyi bilsin ki, bugün herşey onların istediği gibi gelişebilir. Ama ateşle oynuyorsunuz! İşçi satmanın, işten çıkarmalara göz yummanın, ücretsiz izinleri onaylamanın, ekmeğimizle oynamanın ne demek olduğunu göreceksiniz! Bu sefer de krizi kullanıp bizi sattınız ama hesabını da mutlaka vereceksiniz!

Gün gelecek devran dönecek hainler işçilere hesap verecek!

İşçilerin örgütlü birliği patronlardan ve satılmış ağalardan hesap soracak!

Türk Metal usulü delege seçimi!

KİM, KAÇ YILDIR SENDİKA BAŞKANI?

İsim	Sendika	Görev süresi (yıl)
Mustafa Basoğlu	Sağlık-İş	42
Mustafa Özbek	Türk Metal	32
Hüseyin Kayabaşı	Türk Maden-İş	18
Yusuf Engin	Öz İplik-İş	18
Salim Uslu	Hak-İş (konfederasyon)	12

Bakırçay Havzası'nda Türk Metal'in örgütlü bulunduğu demir-çelik fabrikalarında delege seçimleri bir oldu bitti ile yapıldı. Adı delege seçimi olan bu tiyatro oyunu tam bir sahtekarlık örneği oldu. Öyle ki kimlerin aday olacağına sendika yöneticileri ve onlara yakın işyeri temsilcileri karar verdi. Sonra işçilerin önüne sandık konularak belirlenmiş bu adaylara oy atması istendi. Bunun adı da seçim oldu.

Bundan sonra süreç söyle işleyecek; şube ve temsilciler tarafından belirlenen delegeler İzmir Şube yönetimini ve üst kurul delegelerini seçecekler. Büyük olasılıkla bunların kim olacağı da şimdiden bellidir. Bu delegelerde genel merkez yönetimini, eğer bir aksilik olmazsa mesela AKP Türk Metal'e yönelik bir operasyonla mevcut yönetimi alaşağı etmez ya da Özbek Ergenekon davasından dolayı tutuklanmazsa yeniden başkan olacak.

İşte Türk Metal usulü demokrasi böyle işliyor. Delegeler de, temsilciler de üstten belirleniyor. Söz dinlemeyen olursa (Manisa eski şube başkanı gibi) görevden alınıyor. Özbek gibi tescilli işçi satıcıları da bu çark sayesinde 35 yıldır başkan kalabiliyor. Ama bilmeliyiz ki bu sendika Özbek gibi işbirlikçilerin değil biz işçilerindir. Harekete geçmek için, haklarımıza sahip çıkmak için, "bürokratlar defolsun sendikalar bizimdir" diye haykırmak için kaybedecek zamanımız yok.

Delege sistemi kaldırırsın, doğrudan seçim yapılsın!

İşçilere memnun olmadıkları şube ve genel merkez yöneticilerini geri çağırma hakkı tanınsın!

İşyeri temsilcileri seçimle belirlensin, fabrika komiteleri kurulsun, fabrika ile ilgili kararlarda tam yetkili kabul edilsin!

Sendikacı maaşları ortalama işçi ücretine endeksklensin!

Bürokratlar defolsun öncü işçiler sendika yönetimine!

Krizin faturasını kapitalistlere ödeteceğiz!

Demir-Çelik İşçileri Bülteni, Tekstil İşçileri Bülteni, Çiğli İşçi Platformu olarak "kriz var" bahanesiyle faturasını işsizlik, ücretsiz izin, esnek üretim, düşük ücret, uzun çalışma saatleri olarak bizlere ödetmeye çalışan patronların, onların devletinin ve hükümetinin uygulamalarını kabul etmiyoruz. İzmir'deki tüm işçi ve emekçileri de krizin faturasını patronlara ödetmeye çağırmak amacıyla bir imza kampanyası başlattık. Kuşkusuz bir imza atmakla krizin faturasını onu yaratanlara ödetemeyiz. Ancak kapitalistlere ve sermaye hükümetine karşı bir kararlılık ilanı olarak ele alındığında imza kampanyasının bir anlamı bulunmaktadır. Krizin faturasını kapitalistlere ödetmenin yolu hak ve taleplerimiz doğrultusunda mücadeleye atılmaktan, işyerlerimizde ve fabrikalarımızda örgütlenmekten, birleşik mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Tüm işçi ve emekçileri imza kampanyasına destek olmaya çağırıyoruz. İmza kampanyasına destek olmak isteyen işçi ve emekçiler **birimzaver@gmail.com** adresine ad ve soyadlarını, mesleklerini yazıp göndererek katkı sunabilirler…

Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne

Ankara

Dünya kapitalist sistemini etkisi alan kriz ülkemizde de hissedilmeye başlandı. "Kriz var" bahanesine sığınan patronlar son birkaç ay içinde onbinlerce işçiyi işten attı. Kriz bahanesiyle iş saatleri uzatıldı, fazla ve zorunlu mesailer uygulanmaya, ücretli izinler devreye sokulmaya başlandı. Patronlar "insanca yaşamaya yeten ücret" isteyen işçilere iki seçenek sunmaktadır, "ya kölelik şartlarında çalış, ya da kapı dışına!"

Kapitalistler sorumlusu olmadığımız bu krizin faturasını bizlere ödetmek için tüm önlemlerini almaktadır. Sermaye hükümeti de onların işini kolaylaştırmaktadır. "İşsizlik fonu"nu yağmalamayı talep eden burjuvaziye yeşil ışık yakmaktadır.

İşçi ve emekçiye gelince "kaynak yok" diyen sermaye iktidarı bizlerden elde ettiği gelirleri askeri harcamalara, iç ve dış borç ödemelerine, kirli savaşlara aktarmaktadır.

Biz aşağıda imzası olan işçi ve emekçiler olarak krizin faturasını ödemeyeceğimizi ilan ediyor, aşağıdaki taleplerimizin derhal yerine getirilmesini istiyoruz!

- **Ücretler insanca yaşama seviyesine yükseltilsin! Asgari ücret vergiden muaf tutulsun!**
- **İşten çıkarmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!**
- **İş saatleri kısaltılsın! 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!**
- **Zamlar geri çekilsin! Fiyatlar dondurulsun!**
- **Eğitim, sağlık gibi temel haklar ücretsiz olsun!**
- **İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son! Tüm dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun!**
- **Örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılsın! Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!**

Ad-Soyad	Meslek	İmza
1-		
2-		

İşçi Bülteni Özel Sayı: 383 * Fiyatı: 25 YKr * Aralık 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92